

Tunnelmia vaihtovuodelta

Vaihto-oppilaamme Adam, Inga, Makeda, Oscar, Tessa ja Tomoka ovat viettäneet Suomessa nyt noin 10 kuukautta. Vaikka he ovat kaikki kotoisin eri maista, heitä yhdistää ainakin yksi asia: Ihmetys suomalaisten arkipäivän kulttuuria kohtaan. Makaronilaatikko on yhteisen inhon kohteena, v-sanaa viljellään paljon ja Helsingin oopperatalo ei miellytä silmää.

10 kuukautta on pitkä aika jossa varmasti on kerennyt oppimaan yhtä sun toista. Käyn keskustelua englanniksi, joten ensimmäiseksi kiinnostaa kuulla kuinka hyvin tunnetusti vaikea äidinkielemme on tarttunut ulkomaalaisiin ja yllätys yllätys, kiro sanat kajahtavat heti ensimmäisenä ilmaan. "Suomalaiset kiroilevat paljon" jatkuu selitys, "yllätyin, kun en kerran kuullut kokonaisen junamatkan aikana yhtään v-sanaa". Junat tuntuvat olevan mielenkiintoinen puheenaihe, kun Meksikossa asuva Oscar toteaa junien olevan aivan mahtavia, sillä hänellä ei aikaisempaa kokemusta kyseisistä kulkuneuvoista juurikaan ole, kun taas Japanista tullut Tomoka ihmettelee, miten VR:än junat voivat myöhästellä niin paljon. Samalla Tessa puolustaa Suomea kertomalla, miten heti ensimmäiset lumihuutaleet saavat Alankomaiden junaliikenteen moninkertaisesti pahempaan kuntoon kuin Suomessa. Taisi VR jäädä tällä kertaa voiton puolelle, mutta edes julkiseen liikenteeseen ihastunut Oscar ei ollenkaan pidä myöhästyneen junan odottamisesta -28 asteen pakkasessa.

yllätyin, kun en kerran kuullut kokonaisen junamatkan aikana yhtään v-sanaa

Mikä tarvitsisi parannusta?

Kovan luokan makaronilaatikon kannattajana koin järkytyksen hetkiä kuullessani, että haastateltavat inhosivat yhdessä tätä arkipäivän ruokaa. Makaronilaatikko ei kylläkään ollut ainoa ruokapuolen asia mikä sai kritiikkiä, sillä vaihto-oppilaiden

mielestä kokkaamme aina samoja ruokia uudestaan ja uudestaan. Eikä suomalaisten ruoanlaittotaitoja kohentanut sekään, että paikallinen meksikolainen ruoka ei maistunut ollenkaan meksikolaiselle vierailijalle. Seuraavaksi kyytiä saa suomalainen arkkitehtuuri, kun Tessa toteaa tylsien betonista valmistettujen kerrostalojen olevan masentavan näköisiä, mutta kritiikki ei rajoitu pelkästään harmaisiin kerrostaloihin, vaan Makeda jatkaa kertomalla kuinka hän ei pitänyt Helsingin oopperatalon ulkomuodosta. En kylläkään yhtään ihmettele Makedan kommenttia verratessani Helsingin oopperataloa hänen kotimaassaan sijaitsevaan Sydneyn oopperataloon.

Onko stereotypiat suomalaisista täysin totta?

Kun kysyn mitä neuvoja vaihto-oppilaamme haluaisivat antaa meille suomalaisille, kaikki tuntuvat olevan yksimielisiä puhumisen lisäämisestä: "Opetelkaa puhumaan, vastatkaa kun opettaja kysyy tunneilla jotain ja tuntemattomillekin saa puhua". Arkipäivän sosiaalisten tilanteiden hirvittävyys keskittyvä "Finnish nightmares" -sarjakuva on suosittu myös vaihto-oppilaiden keskuudessa. Stereotypiat normaalista kaduntallaajasta ovat tuttuja, mutta millaisia me oikeasti olemme ulkomaalaisen silmissä? "hiljaisia, ujoja, yleisesti ottaen hiukan sulkeutuneita" ovat ensimmäiset kommentit. Inga jatkaa: "Olette kaikki blondeja ja sinisilmäisiä" Tässä kohtaa on hyvä huomauttaa, että Inga on kotoisin Saksasta, joten blondeja ja sinisilmäisiä täytyy siis todellakin olla paljon, mutta keskustelu ajautuu nopeasti toiseen suuntaan: "Stereotypiat ovat kuin itseään toteuttava ennuste" Tessa huomauttaa. Pian todetaankin, että kyllä suomalaisetkin osaavat olla puheliaita kun heihin on kerinnyt tutustua, tai viimeistään siinä vaiheessa kun alkoholia on päässyt verenkiertoon. Emmekä me loppujen lopuksi ole niin kylmiä kuin annetaan luulla, vaikka junissa pitääkin aina olla vähintään yksi penkki tyhjää muiden matkustajien välissä. Ja onhan sekin jo jotain, että Makedalle on tullut peräti kolme ventovierasta suomalaista omaehtoisesti juttelemaan 10 kuukauden aikana.

Emmekä me loppujen lopuksi ole niin kylmiä kuin annetaan luulla, vaikka junissa pitääkin aina olla vähintään yksi penkki tyhjää muiden matkustajien välissä

Mitä nyt kun vaihtovuosi on lopuillaan?

Ajatus siitä, että vaihto-oppilaat joutuvat pian lähtemään takaisin koteihinsa tuntuu heistä hiukan surulliselta, vaikka kotimaata onkin ikävä. Parhaat muistot suomesta tuntuu tulevan luonnonläheisistä asioista: Lappi, Pielisjärvi ja kesämökki mainitaan hyvinä muistoina, mitä en yhtään ihmettele, sillä suomen luonto on varmasti eksoottinen kokemus verrattuna esim. Japaniin tai Meksikoon, mutta kotiin lähtemistäkin jo odotellaan. Skype keskusteluja ollaan käyty jopa kotona odottavien kissojen kanssa ja Oscar ainakin palaa halusta päästä syömään kunnollisia meksikolaisia tacoja. Haastattelun lopuksi Adam, Inga, Makeda, Oscar, Tessa ja Tomoka haluavat vielä kiittää kaikkia ikimuistoisesta vaihtovuodestaan Suomessa ja koska näin vilpittömän tunteellinen kiitos on vieraan tuntuinen kokemus suomalaiselle toimittajalle, alan itsekin pohtimaan mihin maahan olisi mielenkiintoista lähteä vaihtoon.